

Sygn. akt I CSK 366/22

POSTANOWIENIE

Dnia 31 maja 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marcin Krajewski

w sprawie z powództwa B. [...] spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ś.
przeciwko M. P.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 31 maja 2022 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powódki

od wyroku Sądu Okręgowego w W.

z dnia 17 grudnia 2020 r., sygn. akt XI Ga [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. zasądza od powódki na rzecz pozwanego kwotę 2700
(dwa tysiące siedemset) złotych tytułem zwrotu kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 17 grudnia 2020 r. Sąd Okręgowy w. W. oddalił apelację powoda od wyroku Sądu Rejonowego w W. z 11 lipca 2019 r., którym oddalono powództwo o odszkodowanie.

Powód wniósł o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jako oczywiście uzasadnionej, wskazując na następujące błędy Sądu Okręgowego: naruszenie zasady równości dowodów wobec odmowy uznania wiarygodności opinii Komisji Arbitrażowej przy Polskiej Federacji Stowarzyszeń Rzeczoznawców Majątkowych

tylko z tego powodu, że jest dokumentem prywatnym; dokonanie samodzielnej oceny prawidłowości sporządzenia przez pozwanego operatu szacunkowego, mimo wskazania, że wymagało to oceny biegłego; uznanie, że nie doszło wyrządzenia szkody; nierozpoznanie zarzutów apelacyjnych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Skarga kasacyjna stanowi nadzwyczajny środek zaskarżenia, którego rozpoznanie przez Sąd Najwyższy musi być uzasadnione względami o szczególnej doniosłości wykraczającymi poza indywidualny interes skarżącego, a mającymi swoje źródło w interesie publicznym, wyrażającym się w szczególności w konieczności zapewnienia jednolitej wykładni i jednolitego stosowania prawa.

Skarżący oparł wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na przesłance wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., tj. oczywistym uzasadnieniu skargi. Przesłanka ta byłaby spełniona, gdyby zaskarżone orzeczenie zapadło z oczywistym, rażącym naruszeniem przepisów prawa lub podstawowych zasad obowiązujących w praworządnym państwie, widocznym bez konieczności prowadzenia bardziej szczegółowej analizy. Uznanie oczywistej wadliwości orzeczenia wymaga wykazania jego sprzeczności z przepisami prawa niepodlegającymi różnej wykładni i niepozostawiającymi sądowi swobody oceny albo z podstawowymi zasadami orzekania (por. post. SN z 20 marca 2019 r., I CSK 475/18; z 11 kwietnia 2018 r., IV CSK 506/17; z 16 kwietnia 2018 r., IV CSK 529/17; z 18 kwietnia 2018 r., II CSK 728/17; z 15 maja 2018 r., II CSK 2/18; z 10 maja 2018 r., I CSK 798/17; z 23 maja 2018 r., I CSK 36/18; z 29 maja 2018 r., I CSK 42/18; z 13 czerwca 2018 r., II CSK 71/18; z 16 kwietnia 2018 r., IV CSK 534/17; z 12 marca 2018 r., III CSK 291/17; z 22 kwietnia 2016 r., V CSK 650/15).

Sama obszerność wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania (14 stron), w którym powielono znaczną część uzasadnienia podstaw kasacyjnych

wskazuje na brak niewątpliwego – możliwego do stwierdzenia bez konieczności głębszej analizy – kwalifikowanego naruszenia prawa. Oczywistość naruszenia prawa nie wymaga bowiem szerokich wywodów, jeżeli powinna być dostrzegalna przy wykorzystaniu nawet podstawowej wiedzy prawniczej.

Nie ma podstaw do stwierdzenia, że Sąd Okręgowy naruszył zasadę równości dowodów, gdyż wskazywany przez skarżącego dowód z opinii Komisji Arbitrażowej, mimo uznania go za dokument prywatny, stanowił podstawę ustaleń faktycznych i został oceniony. Należy jednak zaznaczyć, że powyższa zasada wynika z art. 233 § 1 k.p.c., którego zastosowanie – ze względu na zakaz czynienia podstawą skargi kasacyjnej zarzutów dotyczących ustalania faktów lub oceny dowodów (art. 398³ § 3 k.p.c.) – nie podlega kontroli kasacyjnej. Sformułowany opisowo zarzut dotyczący powyższej kwestii (zarzut I.1.) nie został przez skarżącego powiązany z żadnym przepisem, co uchyla potrzebę jego dalej idącej oceny dla potrzeb rozstrzygnięcia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Podobnie należy się odnieść do oceny wartości dowodowej opinii Komisji Arbitrażowej, która to ocena pozostawała w zakresie swobodnej oceny Sądu drugiej instancji. Choć wymieniona opinia wymieniała wadliwości operatu sporządzonego przez pozwanego, to Sąd Okręgowy rozważył szereg okoliczności (s. 13-16 uzasadnienia wyroku), które łącznie nie dają podstaw do przyjęcia oczywistości wniosku, że w związku ze sporządzeniem operatu doszło do wyrządzenia powodowi szkody. Nawet uznanie, że opinia zawierała błędy mające potencjalny wpływ na określenie wartości nieruchomości nie prowadziłoby w niniejszej sprawie bezpośrednio do przyjęcia, że błędy te skutkowały wystąpieniem szkody po stronie powoda. Brak odniesienia do całokształtu argumentacji Sądu Okręgowego i opieranie przez skarżącego swoich wniosków co do oczywistej wadliwości zaskarżonego orzeczenia na kwestionowaniu wybranych, wyrwanych z kontekstu fragmentów uzasadnienia również nie może zasługiwać na aprobatę, a tym bardziej świadczyć o oczywistej zasadności skargi.

Brak konkretności we wskazaniu, których zarzutów apelacyjnych miał nie rozpoznać Sąd Okręgowy, również prowadzi do wniosku, że ogólne w tej mierze stanowisko powoda nie dowodzi oczywistej zasadności skargi.

Z tych przyczyn należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c., art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. i art. 398²¹ k.p.c. Kwota zwrotu kosztów równa jest wynagrodzeniu adwokata w wysokości wynikającej z § 10 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 2 pkt 6 oraz § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie.

a.s.